

(Foto Alexandra Harald)

(ES) EVA-STINA BYGGMÄSTAR (n. 1967, Jakobstad, Finlandia).

Debutó como poeta en 1986. Ha publicado alrededor de 20 colecciones de poesía y ha recibido varios premios por su obra, incluyendo el Premio Aniar y el Premio Bellman. Su último poemario presentado en 2025 registra las notas filosóficas y naturalistas de un observador del cosmos, de un sujeto lírico interespecie y atemporal que divaga a través de la escritura.

«Un crítico escribió que debería hacerme notar más, salir a la palestra... ¡pero por favor! Soy una poeta naturalista (liricista de la naturaleza) y debo fundirme entre los abetos, hojas, piedras, piñas, grava y flores... Uno es lo que escribe, y yo quiero desaparecer. Perder mi linaje, nacionalidad. Quiero volverme transparente como el vidrio, convertirme en una nube plateada, quiero ser nadie.»

-Eva-Stina Byggmästar (-en una entrevista en 2023)

(SV) EVA-STINA BYGGMÄSTAR (f. 1967, Jakobstad, Finland)

debuterade år 1986. Hon har publicerat ett 20-tal diktsamlingar och fått ett flertal priser för sin diktning, bland annat Aniarpriset och Bellmanpriset. Hennes sista diktsamling, presenterade i 2025, uppfattar de filosofiska och naturalistanteckningarna av en kosmosobservatör, en mellan arter och tidlöst lyriskt subjekt som vandrar genom skrivandet.

»En kritiker skrev att jag borde ta mer plats, hoppa ut ur tapeten... men snälla nån! Jag är naturlyriker och ska smälta in bland granar, löv, stenar, kottar, grus och blommor... Man är det man skriver – och jag vill försvinna. Glömma stamtavla, nationalitet. Jag vill bli genomskinlig som glas, bli ett silverkantat moln, jag vill bli ingen.»

-Eva-Stina Byggmästar (-i en intervju i 2023)

(EN) EVA-STINA BYGGMÄSTAR (b. 1967, Jakobstad, Finland).

Debuted as a poet in 1986. She has published around 20 collections of poetry and has received several awards for her work, including the Aniar Prize and the Bellman Prize. Her last poetry work, presented in 2025, records the philosophical and nature-related observations of a cosmic observer, an interspecies and perennial lyrical subject wandering through writing.

"A critic wrote that I should be more noticed, step into the spotlight... but please! I am a naturalist poet (lyricist of nature) and I must blend in among the firs, leaves, stones, pinecones, gravel, and flowers... One is what one writes, and I want to disappear. Lose my lineage, nationality. I want to become transparent like glass, become a silver cloud, I want to be nobody."

-Eva-Stina Byggmästar (in an interview, year 2023)

Eva-Stina Byggmästar. *Hundarna sover i mitt hjärta men jag är vaken.*
2025. Schildts & Söderström. Helsinki.

Idag vaknade jag
upp med hästansikte
nu sitter jag här
och försöker tråckla
ihop min själ med den
splittrade tillvaron
som galopperar åt alla
håll samtidigt

Hoy me desperté
con cara de caballo
ahora estoy aquí
intentando remendar
mi alma
con la realidad fragmentada
que galopa simultáneamente
hacia todas direcciones

Jag är en bastard
min släkttavla befolkas av
utomjordingar och skräcködlor
från parallella universum
själsresenärer på rymmen
från sig själva
jag är Schrödingers hund
jag är framtidens grottmålningar
jag är på drift genom evigheten
en kosmopolit i ordets
egentliga bemärkelse
jag är negationen
förkroppsligad

Soy un bastardo
mi árbol genealógico está poblado
de seres cósmicos y dinosaurios
de universos paralelos
viajeros del alma en huida
de sí mismos
soy el perro de Schrödinger
soy las pinturas rupestres del futuro
estoy a la deriva a través de la eternidad
un cosmopolita en el sentido
más auténtico de la palabra
soy la negación
encarnada

Jag behövde
aldrig gå i skola
för att lära mig stå
i givakt
jag var en naturbegåvning -
ställde mig bredvid tårpilen
och doppade mina grenar
i sorgens flod
jag sov i givakt på min nattvakt
och ibland landade det sammetsfåglar
med uråldriga människoansikten
i min krona - resenärer från
svindlande rymder

Nunca necesité
ir a la escuela
para aprender a ponerme
en firmes
tenía un don natural,
me ponía al lado del sauce llorón
y sumergía mis ramas
en el río de la tristeza
dormía rígida en la guardia
y a veces llegaban pájaros de terciopelo
con rostros humanos ancestrales
a mi copa, viajeros
de vertiginosos espacios

Är det bara jag
som inte vet var
jag ska lägga mitt
skymningsblå ägg -
kokongen av
predestinerade
hjärnstormar
en tidskapsel
av framtida tidsepoker
ännu mörkare
än den här
komplett med litteraturens
svanödlar och drifter -
ett levande fossil

¿Solo yo ignoro
dónde poner
mi huevo azul
del crepúsculo?,
la crisálida
de auguradas tormentas
cerebrales
una cápsula de tiempo
de épocas futuras
aún más sombría
que este
archivo literario de reptiles arcaicos
e impulsos,
un fósil viviente